

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010136
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3215010136.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému I. A., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom M.R.F. XXX/X, E., prechodne bytom E., Ul. P. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom k § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. novembra 2015, prejednal odvolanie obžalovaného I. A. a prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 5T/22/2015 zo dňa 16. septembra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného a prokurátora zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 5T/22/2015 zo dňa 16. septembra 2015 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný I. A. sa uznáva vinným zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 17.04.2015 v čase medzi 13.30 hod. a 15.30 hod. pod vplyvom alkoholu v obci E. na prístupovej ceste k bytovému domu na ul. P. č. XX/XXX pristúpil k maloletej S.Z., nar. XX.XX.XXXX so slovami, či býva sama doma, či k nej môže prísť, proti jej vôli ju potiahol za ľavú ruku do kríkov, začal ju bozkávať na hlavu, na krk, oboma rukami ju ohmatával za prsia a za zadok, povedal jej, aby sa otočila a dala si dole nohavice, stiahol jej nohavičky a následne svoje nohavice, vybral si svoj pohlavný úd a snažil sa jej ho vsunúť do konečníka, počas čoho ju stále ohmatával rukami na prsiach a na genitáliách a stále sa snažil vniknúť pohlavným údom do jej konečníka, čo sa mu však nepodarilo, na čo jej povedal, aby mu pohlavný úd obľízala, prstom jej vnikol do pošty, počas čoho maloletá nekričala, pretože sa ho bála a potom jej povedal, aby s ním išla aj domov, na čo mu sľúbila, že príde, že musí ísť iba do obchodu, potom ju pustil a povedal jej, aby to nikomu nepovedala, obliekla sa a išla smerom do obchodu v obci E., pričom maloletá S.Z., nar. XX.XX.XXXX neutpela zranenia na vonkajších ani na vnútorných genitáliách. Bol za to odsúdený podľa § 200 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr.zák., 36 písm. j/ Tr.zák., 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého trestu bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote obžalovaný prostredníctvom obhajcu a prokurátor písomne podali proti nemu odvolanie.

Odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. Podľa názoru prokurátora okresný súd na základe uskutočneného dokazovania správne ustálil skutkový stav v predmetnej veci, tento správne vyhodnotil i po právnej stránke a taktiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Nestotožnil sa však s jeho rozhodnutím o treste uloženom obžalovanému z dôvodu, že tento bol uložený vo výške, ktorá sa javí ako neprimerane mierna a trest nezohľadňuje hľadiská ochrany spoločnosti v zmysle generálnej a individuálnej prevencie. Podľa názoru prokurátora z vykonaného dokazovania nevyplynuli žiadne okolnosti, ktoré by v prípade obžalovaného odôvodňovali postup

súdu v zmysle § 39 ods. 1 Tr.zák. a ktoré by odôvodňovali uplatniť tak celkom výnimočný právny inštitút mimoriadneho zníženia trestu, navyše v takom rozsiahlom meradle, kedy bol obžalovanému vymeraný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby o viac, ako o polovicu. Skutočnosť, že v prípade obžalovaného sa jedná o osobu vyššieho veku, možno vyhodnotiť za splnenia ďalších podmienok nanajvýš ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle § 36 písm. d/ Tr.zák. Pokiaľ ide o skutočnosť straty životného partnera obžalovaného a závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, o ktoré ohľadom mimoriadneho zníženia trestu súd oprel svoje rozhodnutie, ani tieto podľa názoru prokurátora takéto rozhodnutie neodôvodňujú. Čo sa týka znaleckého posudku, podľa záveru ktorého zo psychiatrického hľadiska nie je pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný, súdny znalec v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní predmetný záver doplnil v tom smere, že uvedenou formuláciou mal na mysli skutočnosť, že je iba málo pravdepodobné, že obžalovaný opätovne stretne mentálne retardovanú potenciálnu obeť v feboidnom veku tak, ako sa to stalo v prejednávacom prípade. Z výpovede znalca tiež vyplýva, že situáciu, kedy by u obžalovaného opätovne došlo k odbrzdzeniu sexuálne motivovaného konania, vzhľadom na prítomnosť sexuálnej žiadostivosti pod vplyvom alkoholu, nemožno vylúčiť, pričom takúto situáciu vyhodnotil ako možnú. Prokurátor ďalej poukázal na to, že z hľadiska uplatnenia mimoriadneho inštitútu zníženia trestu nie je tiež bez významu, že v prípade obžalovaného sa nejedná o osobu, ktorá sa ku skutku priznala a tento oľutovala. Naopak obžalovaný v priebehu konania sa k spáchaniu trestnej činnosti nepriznal. Preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 200 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr.zák. s poukazom k § 36 písm. j/ Tr.zák. trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, na výkon ktorého bude podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, obhajca uviedol, že odvolanie smeruje proti výroku o vine a výroku o treste. Podľa názoru obhajoby, okresný súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav, a to najmä s ohľadom vyhodnotenie výpovedí jednotlivých svedkov, ako aj výpovedí samotného obžalovaného. Poukázal na to, že obžalovaný od začiatku nepopiera, že pri stretnutí s poškodenou došlo z jeho strany k správaniu, ktoré nezodpovedá normám spoločenského správania, bolo naopak nevhodné a vykazovalo aj znaky sexuálnych praktík. Svoje správanie obžalovaný v tomto rozsahu oľutoval, resp. vyjadril ľútosť nad svojím konaním, a to aj v priebehu hlavného pojednávania. Obžalovaný však dôrazne poprel, že by k týmto praktikám došlo s použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia. Toto jeho tvrdenie nevyvrátila ani výpoveď samotnej poškodenej. Okresný súd konštatoval, že maloletá pred vyšetrovateľom neuviedla konkrétny spôsob, ako ju mal obžalovaný nútiť k sexuálnym praktikám a iba všeobecne uvádza, že ju nútil. Okresný súd pritom uviedol, že jej výpoveď možno pripísať času, ktorý od skutku uplynul do výpovede maloletej, v nadväznosti na jej mentálnu zaostalosť a slabú slovnú zásobu. Na druhej strane, však okresný súd bez výhrad akceptoval výpoveď matky poškodenej, ktorej poškodená mala veci interpretovať presnejšie. V tomto je možné pochybovať o správnosti záverov okresného súdu vo vzťahu k výpovedi poškodenej a správaniu obžalovaného. Násillný prvok správania obžalovaného spočívajúci v tom, že maloletú údajne obžalovaný ťahal za ruku za kríky, nebol zo strany súdu vôbec vyhodnocovaný ohľadne intenzity tohto údajného ťahania. O správaní obžalovaného svedčí aj to, že aj podľa výpovede poškodenej jej obžalovaný vôbec nebránil, aby odišla z miesta ich stretnutia. Podľa názoru obhajoby, postup okresného súdu nekorešponduje s ustanovením § 122 ods. 7 Tr.zák., podľa ktorého trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchané na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľstou, alebo ak páchatel použil násillie proti veci inej. V danom prípade nebolo podľa názoru obhajoby preukázané fyzické násillie, a preto je viac než sporné použitie kvalifikácie podľa § 200 ods. 2 Tr.zák. Za nesprávny, považuje obžalovaný postup okresného súdu k spôsobu vykonania dôkazu čítaním výpovede maloletej poškodenej z prípravného konania. Týmto postupom došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu. Je pravdou, že podľa obsahu zápisnice z prípravného konania sa mal obžalovaný vyjadriť, že nechce byť prítomný pri výpovedi poškodenej. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel, že by do zápisnice uviedol takéto vyjadrenie. Postup obžalovaného okresný súd vyhodnotil ako nepresvedčivý, pretože vraj na otázku vyšetrovateľa mohol jednoznačne odpovedať áno alebo nie. Na druhej strane, však okresný súd pripúšťa, že zistil slabší sluch obžalovaného. Okresný súd sa pritom nezaoberal ani okolnosťami výsluchu, ktorý sa uskutočnil dňa 18.04.2015 cca od 13.50 hod. do 14.48 hod., t.j. necelých 24 hodín po skutku a v stave po alkoholickom opojení, ktoré u obžalovaného doznievalo. Za pochybenie okresného súdu, ktoré malo za následok porušenie práv obžalovaného, treba podľa názoru obhajoby považovať aj odmietnutie vykonania znaleckého posudku z oblasti sexuológie. Celý prípad má charakter,

ktorý si nevyhnutne vyžaduje vykonanie takéhoto dôkazu a obžalovaný ho navrhol v prípravnom konaní, kedy zo strany vyšetrovateľa bol odmietnutý s odôvodnením, že vo veci bol vypracovaný znalecký posudok na duševný stav obvineného, ktorý vypracovala znalecká organizácia Centrum duševného zdravia a jeden zo znalcov je znalec z odvetia psychiatria - sexuológia a vo vypracovanom posudku zodpovedal aj na otázky zamerané na charakteristiku sexuálneho správania obžalovaného. Zhodný návrh bol predložený aj v súdnom konaní a napriek tomu dôkaz nebol vykonaný. Podľa názoru obhajoby, v konaní nebola preukázaná vina bez akýchkoľvek pochybností, čo je základný zákonný predpoklad pre uznanie obžalovaného za vinného. V závere odôvodnenia odvolania obhajca uviedol, že okresný súd jednostranne a nesprávne vyhodnotil získané dôkazy. Štát musí mať záujem aj na ochrane osôb v trestnom konaní, ktorých vina nebola preukázaná jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom. V hodnotenom prípade je viacero skutočností, ktoré sponchybujú vinu obžalovaného. V takomto prípade je namieste uplatnenie historicky osvedčenej a platnej právnej zásady „in dubio pro reo“. Iný postup je v rozpore so zásadami ústavného práva, Trestného zákona, Trestného poriadku, ako aj medzinárodnými dohovormi. O vine obžalovaného možno nielenže pochybovať, ale práve naopak, dokazovaním sa preukázalo, že je nevinný v rozsahu podanej obžaloby a rozsudku súdu. Preto obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor. Vo vyjadrení uviedol, že okresný súd na základe výsledkov dokazovania správne ustálil skutkový stav v predmetnej veci, tento správne vyhodnotil i po právnej stránke a taktiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Čo sa týka výroku o treste, nemožno sa s ním stotožniť len pokiaľ ide o jeho konkrétnu výmeru. Preto prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že odvolanie prokurátora smeruje len proti výroku rozsudku o uloženom treste, ktorý trest prokurátor považuje za neprimerane mierny, nezohľadňujúci hľadiská ochrany spoločnosti v zmysle generálnej a individuálnej prevencie. Bez ohľadu na závery okresného súdu o vine obžalovaného, voči ktorým obžalovaný podal odvolanie, obhajoba považuje názory vyslovené prokuratúrou za neopodstatnené a nepresvedčivé. Podľa obžalovaného, nesúhlasí s tvrdením prokurátora v odvolaní, že z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by v danom prípade odôvodňovali postup súdu v zmysle § 39 ods. 1 Tr.zák. s uplatnením mimoriadneho zníženia trestu. Zo strany súdu boli dostatočne a presvedčivým spôsobom uvedené dôvody použitia citovaného ustanovenia. Odvolanie prokuratúry nevyvracia tieto závery súdu. Vyslovený názor, že v prípade obžalovaného sa nejedná o osobu, ktorá sa ku skutku priznala a tento oľutovala, nie je právne relevantným, pretože použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.por. nie je viazané na takéto správanie obžalovaného. Obžalovaný v priebehu konania nepopieral nesprávnosť svojho konania a priznal svoje nevhodné správanie voči poškodenej. Toto konanie oľutoval. Obžalovaný jednoznačne nesúhlasí s tým, že by pri samotnom skutku sa dopustil násillia a v priebehu konania sa v podstate preukázalo, že obžalovaný nemá sklony k násillnému správaniu, pričom závery takéhoto charakteru nemali dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Z hľadiska rozsahu a dôvodov podaných odvolaní, odvolací súd primárne skúmal dôvodnosť odvolania obžalovaného, ktoré bolo podané proti celému rozsudku, pričom v odvolaní z hľadiska dôvodov bola namietaná správnosť výroku napadnutého rozsudku o vine obžalovaného.

Pokiaľ obhajoba v odvolaní namietala nesprávnosť postupu okresného súdu, ktorá nesprávnosť spočívala v čítaní výpovede maloletej S.Z. z prípravného konania a v odmietnutí vykonať znalecký posudok z oblasti sexuológie, odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o nesprávnom postupe okresného súdu v týchto otázkach.

V predmetnej veci je nepochybné, že maloletá S.Z. (ďalej len „maloletá“) má doposiaľ v trestnom stíhaní postavenie osoby mladšej ako 18 rokov, pričom ani v čase verejného zasadnutia odvolacieho súdu

maloletá nedosiahla vek 15 rokov. Vzhľadom na uvedené sa na výsluch takejto osoby vzťahuje režim výsluchu v trestnom konaní, upravený aj v ustanoveniach § 135 Tr.por. Odvolací súd poukazuje najmä na znenie ustanovení § 135 ods. 2, 3 Tr.por., v zmysle ktorých vypočúvanie osoby mladšej ako 18 rokov o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej vek mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný vývoj, má byť takáto osoba znovu vypočúvaná len v nevyhnutných prípadoch a výnimočne, pričom v konaní pred súdom možno na podklade rozhodnutia súdu vykonať dôkaz prečítaním zápisnice i bez podmienok uvedených v § 263 Tr.por.

V prejednávanej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu ohľadne výsluchu maloletej išlo o prípad upravený v § 135 Tr.por., teda išlo o vypočúvanie osoby mladšej ako 18 rokov o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej vek mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný vývoj. Z uvedených dôvodov je preto zrejmé, že v konaní pred súdom bol okresný súd podľa § 135 ods. 2 Tr.por. oprávnený čítať zápisnicu o výpovedi maloletej z prípravného konania aj bez súhlasu obžalovaného. S poukazom na to, že podľa § 135 ods. 2 Tr.por. možno čítať výpoveď aj bez splnenia podmienok podľa § 263 Tr.por., je právne nevýznamné, či bol obžalovaný o úkone v prípravnom konaní riadne upovedomený. Napriek tomu, odvolací súd sa stotožnil so správnosťou záveru okresného súdu, že obžalovaný bol o výsluchu maloletej v prípravnom konaní výslovne a riadne upovedomený, čo potvrdil v zápisnici osobitným podpisom pod týmto upovedomením a pod výslovným odmietnutím zúčastniť sa tohto úkonu.

Odvolací súd v súvislosti s uvedeným považuje za potrebné dodať, že ani zo spisového materiálu a ani z dôvodov odvolania obžalovaného nevyplývajú také mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnosť opakovania výsluchu maloletej v súdnom konaní. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s dôvodnosťou námietky obhajoby v odvolaní o porušení práv obžalovaného v konaní, v dôsledku neopakovania osobného výsluchu maloletej v konaní pred súdom.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku obhajoby v odvolaní, namietajúcu nevyhovenie návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania z odvetvia sexuológie. V prejednanom prípade je nepochybné, že znalec MUDr. Svetozár Droba, ktorý sa podieľal na znaleckom skúmaní obžalovaného, je znalcom aj z odvetvia sexuológie. Z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že obsahuje aj zistenia a závery, týkajúce sa charakteristiky sexuálneho správania obžalovaného, pričom ani odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o nedostatočnosti objasnenia odborných otázok, nevyhnutých pre rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ ide o obhajobou v odvolaní namietaný postup okresného súdu pri hodnotení dôkazov, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por. to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd pri hodnotení dôkazov postupoval v úplnom súlade s vyššie uvedeným. V odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 2 Tr.por. jasne a zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom tieto úvahy okresného súdu majú podľa názoru odvolacieho súdu oporu v spisovom materiáli. Preto odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by spochybňovali záver okresného súdu o pravdivosti výpovede maloletej poškodenej.

Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu nepochybil ani pri právnom posúdení zisteného skutku. Pokiaľ obhajoba v odvolaní namietala absenciu preukázania naplnenia pojmového znaku násillia podľa § 122 ods. 7 Tr.por., tak aj podľa názoru odvolacieho súdu naplnenie tohto znaku vyplýva z obsahu výpovede maloletej, podľa ktorej obžalovaný ju proti jej vôli Ťahal do kríkov, teda minimálne týmto obžalovaný použil násillie proti telesnej integrite maloletej v zmysle § 122 ods. 7 Tr.zák.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti výrokom o treste napadnutého rozsudku, podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne a citlivo prihliadol na osobu obžalovaného, ako aj okolnosti prípadu, pričom okresným súdom uložený trest je spôsobilý pôsobiť výchovne na obžalovaného a odstrašiť prípadných iných páchatel'ov od páchania obdobných skutkov. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať, že sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého pomerne vysoký vek obžalovaného a poznatky o jeho doterajšom spôsobe života sú tými okolnosťami, pre ktoré je dôvodne možné dospieť k záveru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje u obžalovaného aj trest kratšieho trvania.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolania zamietne, ak zistí, že nie sú dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného I. A. nie sú dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.